Test-texts Persian/Arabic

۱۲ أبريل ۲۰۱۵

الحتويات

خوشنوسى

خوشنوسی یا خطاطی به معنی زیبانوسی یا نوشتن همراه با حلق زیبایی است و فردی گه این فرایسه توسط او انجام میگیرد خوش نوسی نام دارد، بهخصوص زمانی گه خوش نوسی حرفه ی هفص باشد، کاهی در ک خوشنوسی به عنوان یک هنر مشکل است، به نظر میرسد برای در ک و لات بردن از تجربه صری خوشنوسی باید بدانیم خوشنوسی افزون بر نگارش یک متن، سعی داشته اثری هنری با ارزشهای زیبایی شناخق حلق کند، [۱] از این رو خوشنوسی با نگارش سادهٔ مطالب و حتا طراحی حروف و صفحه آرایی متفاوت است، همچنین از آنجایی گه این هنر جنبههایی از سنت را در دل خود دارد باید آن را تا حدی از تایپورافی گه مبتنی بر ارزشهای گرافیکی مدرن و کارهای چاپی است متمایز گرد.

خوشنوسی تقریبا در تمام فرهنگها به چشم میخود اما در مشرق زمین و بهویژه در سرزمینهای اسلامی و ایران در قله هنرهای بصری واقع است، خوشنوسی اسلامی و بیش از آن خوشنوسی ایرانی تعادلی است حیرتانگیز میان تمامی ایران و عناصر تشکیل دهندهٔ آن، تعادل میان مفید و مورد مصرف بودن از یک سو و پویایی و تغییر شکل یابندگی آن از سوی دیگر: تعادل میان قالب و عنوا گه با آراستگی و ملایمت نام و تمام میتواند شکل مناسب را برای معانی ختلف فراهم آورد،

اگردر نظر داشته باشیم گرخوشنوسی اسلامی و ایرانی براساس قالبها و قواحد و نظامهای اسیار مشخصی شکل می گیرد و هر دیک از حروف قلمهای ختلف از نظام شکل حاص، و تا حدود زیادی نیرقابل تغییر برخودارند، آنگاه درمی یابیم گرایجاد قلمهای تازه و یا شیوهای هضی خوشنوسان بر مبنای چه ابداع و رحایت حیرت انگیزی پلیدار می شود، در خوشنوسی اندازه هر حرف و نسبت آن با سایر حروف با دقت اسیار باه ایی معین شده است و هر حرف به صورت دیک «مدول» ثابت درمی آید که تخطی از آن به منزله نادیده گرفتن توافقی چند صد ساله است که همیشه میان خوشنویس و خاطب برقرار بوده و با رضایت طرفین حاصل می آمده است، حق ترتیب شکل کلمات نیز براساس مبانی مشخصی تعیین می شده که در «رسم الخط»ها و «آداب المشق»ها از جاب اساتید بزر گ منظیم و ارائه شده است، قرارگیری کلمات نیز - یعنی «گرسی» - هر سطر هر چند نه به صورت کامله پیش بین و تکلیف شده - گرناهکن بوده است - اما به شکل «سلیقه مطاوب» زمینه زیبایی شناخق پیشنهادی حاص خود را دارا بوده است -

خوشنوسی اسلامی

خوشنوسی همواره برای مسلمانان اهمیق حاص داشتهاست، زیرا در اصل آن را هنرتجسم کلام وحی میدانستهاند، آنان خط زیبا را نه فقط در استنساخ قرآن بلگ در ۱ کلب هنرها بکار میبردند.[۵] خوشنوسی یا خطاطی در کلیه کشورهای اسلامی همواره به عنوان واله *ترین هنرمود توجه بوده

است، صدمان این سرزمینها بهویژه ایرائیان در اوج قدرت و نهایت ظرافت در این هنر تجلی یافت و خوشنوشی به مانند هوی در میان سایر هنرهای جبری ایفای نقش گردهاست، خوشنوشی از قرون اولیه اسلامی تا کنون در کلیه کشورهای اسلامی و مناطقحت نفوذ مسکانان با حساسیت و قدرت تمام در اوج جریانات هنری بودهاست.

قدیمی رین نسخه قرآن به خط کوفی است و به حلی بن ابیطالب منسوب است. پس از قرن پخم هجری، خط کوفی تقریبا ُ جای خود را به خطُ نسخ داد گه حروف آن بر حله ف حروف زاویه دار خطُ کوفی منحنی و قوس دار است. [۶]

در اوایل قرن چهارم سال ۳۰ هجری قمری این مقله بیضاوی شیرازی خطوطی را بوجود آورد گه به خطوط ششکانه یا اقله^م سته معروف شدند که عبارتند از : هقق، ریمان، ثلث، نسخ، رقاع و توقیع، که وجه تمایز آنها اختله ف در شکل حروف و کلمات و نسبت سطح و دور در هر گدام میباشد، همچنین او برای این خطوط قواحدی وضع گرد که یه اصول دواردگانه خوشنویسی معروفند و عبارتند از: ترکیب، گرسی، نسبت، ضعف، قوت، سطح، دور، صعود هازی، تزول هازی، اصول، صفا و شأن،[۷]

یک قرن بعد از ابن مقلاً، ابن بواب برای خط نسخ قواحدی تازه ای بجاد گرد و این خط را کامل نمود در قرن هفتم جمال الاین یاقوت مستعصمی به این خط جان تازهای بخشید و قرآن گریم را برای چندین بار گابت نمود.[۸]

خوشنویی ایرانی

درحالی گ عمدهٔ تبدیل نکارش معمولی کفات به خوشنوسی هنرمندانه به عهده ایرانیان بودهاست. رفته رفته ایرانیان سبک و شیوههایی هنص به خود را در خوشنوسی ابداع گردند، هرچند این شیوهها و قلمهای ابداعی در سایر کشورهای اسلامی هم طرفدارانی دارد اما بیشتر بربوط به ایران و کشورهای هندامی در این کشورهای شهرهای آسیای میانه، افغانستان، پاکستان و هند میباشد، در این منطقه نیز خوشنوسی همواره به عنوان واه *ترین شکل هنرهای بصری مورد توجه بوده و دارای لطافق حاص است،

در ایران پس از فتح اسل^م، خطّاطی به شیوهٔ آسخ وجود داشته در زمان حکومت ایلخانیان، اوراق مذهّب گابها نخستین بار با نقشهای تزیینی زینت یافت، در زمان حکومت تیوریان در ایران، خط و خوشنواسی به اوج گال خود رسیده میرحلی تبریزی با ترکیب خط آسخ و تعلیق، خط آستعلیق را بنیان نهاده مشهورتین خطاط قرآن در این دوره بایسنقر میرزا بوده[۹]

آبغه گه به عنوان شیوها یا قلمهای خوشنوسی ایرانی شناخته می شود بیشتر برای نوشتن متون نیر مذهبی نظیر دیوان اشعار، قطعات ظریف هنری و یا برای مراسلات و مکاتبات اداری ابداع شده و بهار رفته است، این در حالی است گه خط نزد اعراب و ترکان عثمانی بیشتر جنبه دینی و قدسی داشته است، هرچند آنان نیز برای امور منشی گری و نیر مذهبی قلم هایی را بیشتر بهار می برند، اما اوج هنرنمایی آنان – بر حل^ف خوشنواسان ایرانی– در خط ثلت و آسخ و گابت قرآن و احادیث قابل رویت است.

در ایران نیز برای امور مذهی مانند گابت قرآن یا احادیث و روایات و همچنین کتیبهنوسی مساجد و مدارس مذهی بیشتر از خطوط ثلث و نسخ بهره می گفتند گ نزد اعراب رواج بیشتری دارد. هرچند ایرانیان در این قلمها نیز شیودهایی جزا و ختص به خود آفریدهاند.

خط تعلیق را میتوان نخستین خط ایرانی دانست، خط تعلیق گرسل نیز نامیده میشد از اوایل قرن هفتم پا به عرصه گزاشت و حدود یکصد سال دوام داشت تعلیق از ترکیب خطوط نسخ و رقاع به وجود آمد و کسی گراین خط را قانونمند گرد خواجه تاج سلمانی بود، گر بعدها به وسیله خواجه عبداللی منشی استرابادی بدان قواحد و اصول بیشتری بخشیده شد.[۱۰]

پس از خط تعلیق گه نخستین خط شکل گرفته ایرانی بوده در قرن هشتم میرحلی تبرزی (۱۹۵ هجری قمری) از ترکیب و اد نام دو خط نسخ و تعلیق خطی بنام نسختعلیق بوجود آورد گه نام آن در اثر کثرت استعمال به نستعلیق تغییر پیدا گرده این خط بسیار مورد اقبال واقع شد و موجب خول عظیمی در هنر خوشنوسی گردیده[۱۱] و بعدها در دوران شاه عباس صفوی به دست میرعماد حسن به اوج زیبایی و کال رسیده

خط نستعلیق حل^وه بر خوشنوسانی گه در حیطه ایران کنونی میزیستند. در خراسان بزرگ و کشورهای آسیای میانه، افغانستان و بهویژه خوشنوسان دربار گورکائیان در هندوستان (گه تعاق حاطر ویژهای به فرهنگ ایرانی داشتند) رشد و پیشرفت قابل توجهی گرد،

بطور کلی قرنهای نهم تا یازدهم هجری را میتوان قرنهای درخشان در هنر خوشنوسی در ایران داشت. در اواسط قرن یازدهم سومین خط حالص ایرانی یعنی شکسته نستعلیق به دست مرتضی قلی حان شامل حا کم هرات با تغییر دادن خط نستعلیق ابداع شد، حلت پیدایش آن را میتوان به سبب بیاز به تندنوسی و راحت نوسی در امور منشی گری و بیش از آن ذوق و حلاقیت ایرانی دانست، همانطوری که بعد از پیدایش خط تعلیق، ایرانیان به حاطر سرعت در گابت، شکسته تعلیق آن را نیز بوجود آوردند.[۱] دروش عبدالهید طالقانی این خط را به گال رساند،

در دوران قاجار خط کاربرد اصلی خود یعنی گابت را از دست داده از یک سو با تاکید و توسعه سیاه مشقنویی به سنت هنر ناب رفت و از دیگر سو با پلید آمدن روزنامهها و چاپ سنگی خود را به هنرهای کاربردی تردیک شده در دوران پهلوی روند بیازهای مدرن تجاری و تبلیغی حط را از کنج

گا بخانهها و مجموحههای خصوصی به استراجتماع کشاند و جریانات هنری مدرنی شیوهایی چون نقاشیخط را بهوجود آوردند گه گاکان مورد توجه هافل هنری جهان است.

در سالهای پس از انقلـ^ب اسلـ^می خوشنوسی با اقبال عمومی روی و شد و انجمن خوشنوسان ایران گدر سال ۱۳۲۹ آشیل شده بود نقش بارزی در رشد و توسعه کمی و کیفی این هنر به عهده گفته همچنین خطی به نام معلی در سالهای احیر با تاثیر از خطوط اسلـ^می – ایرانی ثلث و شکسته نستعلیق توسط آقای حمید عجمی ابداع گردید گه ناحدی مورد استقبال قرار گفته آخرین دستاورد خوشنوسی ایران را می توان به ابداحات خوشنوسی سبعان مهرداد همدپور اشاره گد ، خط سبعان یک خط قانونمند همانند نسخ و ثلث بوده و قابلیت گابت و کتیبه نوسی فارسی و عربی را دارا می باشد و آن را در دسته ی خطوط کامل همانند خطوط شش کانه قرار داده انده

فن الخط

فن الخط وهو نوع من الفنون الصرية، وهو البا ما يطاق حلى فن الكتابة Mediavilla (Mediavilla) 1991: ا)، والتعريف المعاصر لممارسة فن الخط العربي هو "فن إعطاء شكل العلـ مات بطريقة معبرة، ومنظرة (Mediavilla) 1991: 18]، قصة الكتابة هي واحدة من التطور الجمالي متعدد في إطار المهارات التقنية، وسرحات اله استقال وقديد المواد. الزمان والمكان من الشخص (فريز و (فريز و 1971: 133)، ويوصف نمط معين من الكتابة بأنه ضي، أو أسخ أ بجدي (فريز و 1974: بدريت 1)،

يتراوح الخط للديث من آثابات وتصاميم خط اليد الوظيفى إلى القطع الفنية حيث التعبير الجرد للعلـ^مات الـكتوبة بخط اليد التي قنطل أو له 'حل هل قراءة للدوف Mediavilla)، يختلف الخط العربي الكلاسيكي عن الطباحة وعن خط اليد الغير تقليدى، وإن كان الخطاط قد يبتر كل هؤله 'ء : وهي تاريخيا حروف منظمة ومع ذلك سلسة وتلقائية وحرتجلة في خطة الثّابة (بوت ٢٠٠٦ و ٢٠٠٦) ،

و استمر الخط العربي في اله أزدهار في أشكال دعوات الزواج واله أحداث، وتصميم بنط / الطباحة، وتصميم التجرافيكي / وفن وتصميم الشعار باستندام خط النسخ، والفن الدين، واله (حلانات / التصميم الجرافيكي / وفن الخط، والنقش حلى القطع للجرية ووليقة العزاء، واستندم أيضا من أجل اله أثاث والصور المتحركة للسينما والتلفزيون، والشهادة في القضايا، وشهادات الميلاد والوفاة، والخرائط، و حيرها من اله أعمال التى سطوى حلى الكّابة،

اکہ ڈدوات

اله أداة الرئيسية في فن الخط هو القلم، مشطوف الرأس والمدبب و الريشة، وهناك العبره عبارة

عن حبرزيّ القوام يستخدم في الكَّابة، وكذلك من ادوات الخط الوق حالى الجودة،

الفنون الصرية

الفنون الصرية هي اله أشكال الفنية التي ترزّ حلى إنشاء اله أعمال التي هي في المقام اله أول مرئية في الصبيعة، مثل الفنون التشكيلية التقليدية (الخزف ،الرسم ،الرسم الفني ،النحت،العمارة، والطباحة)، الفنون الصرية للديئة (النصور الفوتوغرافي ،الفيديو وصناحة اله أفل مر)، والتصميم ولارف اليدوية والعديد من التخصصات الفنية (الفنون المسرحية، فنون اللغة، فنون النسيج وفن الطهي) تنظوي حلى جواب من الفنون الصرية، باله (ضافة إلى أنواع أخرى، وبالتالي فإن هذه التعريفات ليست دقيقة .

والمفهوم المتغين الا مستخدام القالي المصطلح "الفنون الصرية" يعضمن الفنون الجميلة بالا إلى القرف اليدوية. ولكن هذا ليس هو القال دائماً قبل حركة الفنون والقرف اليدوية في يريطانيا وأماكن أخرى في مطلع القرن .20th "الفنان التشكيلي" يعود حلى الشخص الذي يعمل في جهاله "لفنون الجميلة (مثل الرسم، النحت، أو الطباحة) وليس جهال اله "شغال اليدوية والقرفية، أو من يطبق ضوابط الفن وأكد القييز من قبل فنانين من جهال الفنون والقرف الفركية الذين يقدرون أشكال الفن العامية بقدر اله أشكال اله "معة والقرق تناقض مع المتحررون الذين سعوا للحب الفنون العالية عن الجماهير من حله القائها مقصورة حلى فئة معينة من الناس و إجاجة المصدر] مدرسة الفن تفرق بين الفنون الجميلة والفرف اليدوية في مثل هذه الطريقة التي له "يمكن اعتبار الفرفيين هارسون الفنن

فن الكمبيور

الفنانين الصريين لم يعد يقصر عمله حلى وسائل الفن التقليدي، أجهزة الكمبيور قد تؤدي إلى تعزيز الفنون الصرية من سهولة 10/ أداء/0 أو قالب:Dn. للتحرير، له 'ستكشاف مكونات متعددة. للطباحة (بما في ذلك الطباحة ثلاثية اله أبعاد،

فن الكمبيوتر هوأي فن يكون الكمبيوتر دورا من إنتاج أو عرض العمل الفني هذا الفن يمكن أن يكون صورة، صوت، صور متحركة .فيديو أقراص مضغوطة، دي في دي. لعبة فيديو موقع، خوارزمية، أداء، أو نُثيبت معرض رسوم العديد من التخصصات التقليدية اله آن تقوم بلج التقنيات الرقمية و، نتيجة إذلك، الخطوط بين العمل التقليدي الفن وعمل الوسائل الجديدة التي تم إنشاؤها باستخدام أجهزة الكمبيوتر كالت أير وافحة حلى سبيل المثال، الفنان قد يجمع بين الرسم التقليدي مع الفن للسابي و أيرها من التقنيات الرقمية ، نتيجة إذلك عديد فن الكمبيوتر بواسطة منتجها النهائي يمكن أن يكون صعباء ومع ذلك، هذا النوع من الفن قد بدأ بالظهور في المتاحف والمعارض الفنية.

حلى الرغم من أنه لم لثبت شرعيتها بعد بوصفها شكلًا قائما بذاته وهذه التكنولوجيا حلى نطاق واسع في الفن المعاصر تعتبر كأداة أكثر من أنها شكلًا من أشكال الفن كما هو لفال مع التصور الزيق.

استخدام الكمبيوتر حجب الفرق بين الرسامون. المصورون، هررن الصور، الفاذج ثلاثية اله أبعاد، وفنانو الكرف اليدوية، يرام التحرير والتقديم المتطورة أدت إلى تعدد مهارات مطورين الصور، قد يصبح المصورين فنانين رقميين قد يصبح الرسامين صانعورسوم متحركة، للارف اليدوية قد تصبح بمساحدة الماسوب أو استخدام الكمبيوتر لتوليد الصور كقالب، استخدام مقاطع الكمبيوتر الفنية جعلت المييز الوانع بين الفنون الصرية وخطط الصفحة أقل وضوحا بفضل سهولة الوصول وترير المقاطع الفنية في عملية ترقيم صفحات الوليقة، وحاصة المراقبين الذين يفتقرون البراحة،

آرٹ

آرت ایسے کم یا گاں نوں آکھیا جاندا اے جیدے وچ چیزاں نوی شاناں نال ایسج دسیا جاندا اے اوہ سوھنیاں لگن۔ ارت دی بن شی کوئی کہانی دسدی اے یا صرف کوئی سوھنا ج یا مسوس ھون والہ ^ جذبہ۔ انسائیکلوپیڈیا برینائیکا آرت نوں ایسج دسدا اے،" اوہ سوھنیاں شیواں، حول، یا تجربیاں جہاں نوی دوجیاں نوی وی دسیا جا سکے 'تے جہاں دے بنان وچ سوچ 'تے گر نوں ورتیا گیا ھوٹے"۔ ایسهی آرت وچ مورناں ،(Painting) بن بنانا (Sculpture)، 'تے فوٹوگرافی آندے نیں۔ آرکیڈیکچر نوی وی ویکھے جان وا لے آرت وج گنیا جاندا اے پر اوھدے وچ اوس شے 'تے کم لینا اوھدے بنان دا مذھ ھوندا اے۔ موسیقی، تہینر فلم نوں آرت نال رہ 'یا جاسگا اے۔

ترجخ

وينس ولنذورف

آرت دے سب تھی پرا'ئے نمونے پبہر ویلے تی لبدے نیں وینس ولنڈورف 24،000 تھی 22،000 م پ دی ا ک زنانی دی پبہر دی بی مورتی اے جہڑی آسٹریا تھی لی سی۔ کہ 'سکو فرانس وچ زمین دے اندر 'اراں وچھی 17،300 ورے پرائیاں جانوراں 'تے انساناں دیاں مورتاں کنداں 'تے بنیاں ملیاں نیے۔ لیناں وچ انسان شکار گردا دسیا گیا اے۔ وشکارلہ پبہر ویلہ 6000–8000 م پ لنگان 'تے بیولتھ ک ویلے 3000–6000 م پ وچ انسان 'نے وائی یجی 'تے ا ک تھاں 'تے ڈک گے رھنا سکھیا، رھتلہ ں گنجلیاں ھویاں 'تے مذھب 'نے وی مانتا پائی 'تے انسان 'نے ا پنے فید ے لئ ھتھ نال کئ چیزاں بنائیاں سکھیاں 'تے فیر کانسی ویلے 1000–3000 م پ وچ پہلیاں انسانی رھتلہ ں پونگر یاں۔ پرا'نے مصر، پرا'نے عراق، فارس، ھزپہ رھتل، چین، پرا'نے یونان، روم 'تے انکا 'تے مایا دیاں رھتلہ ں 'نے اپنیاں آرت دیاں ریناں اپنیاں ضرورتاں 'تے ا پنے کول ھون والیاں شیواں تھ بنایاں۔ آرت اودوں لکھائی دے بنن نال ٹردا ا ے۔ لکھائی اپنے مذھ ویلے تھ 'تے بپار دے کم نھ سکھا 'تے لین دین نھ یاد رکھن لئی بی۔ لکھائی پہلے مھرتاں نال 'تے فیروازاں نوں نشان دے گے سکھا 'تے این دین نو بنائی جاندی ا ے۔

يرانا عراق

پرا'نے عراق دا آرت دجلہ'تے فرات دے دریاواں دے وشکار 6 ھزار ورے پہلے توں اوتھے پوترن والیاں اشوری، سمیری، کالری، رھتلہ'ں وچ بنیا۔ ایسھوں دے آرکیٹیکچر وچ اٹ'تے ڈاٹ دا ورتن سی 'تے ایدے نال زکورت، مندر 'تے وکھریاں پلہراں والے ھرم بنائے ک'ے۔ حلہ'ں وچ وکھریاں پلہراں 'تے سوھنے رکھ کہ 'ئے ک'ے جہڑے پرانی دنیا دیاں 7 نویکلیاں شیواں وچوں سن۔ بتی بنان دا ول لگن نوی چھل کے 'تے نقشی دبکی پسھر نال بنیا 'تے لپناں نال مذھی، شکاری 'تے فوجی وکھا لے انساناں 'تے جانواں نال بنائے جاندے سن۔ سمیری ویلے وچ نگاں بتیاں جناں دے گارے تکھے، رنگلے پبھر دیاں، گنجے سر 'تے چھاتیاں 'تے ھتھ سن۔ اکادی ویلے دیاں بتیاں دے سر دے وال لمے 'تے دازیاں سن جیوں نارام سین۔ عموری ویلے دیاں بتیاں نوں کہ 'کاش گایا وچ سمجیا جاسگا اے جیدے چ گئیا 'نے چادر سر 'تے ٹوبی 'تے ھتھ چھاتی 'تے رکھے نیں۔ اشتر ہوآ حجہڑا بابل وچ 575 م پ وچ بنایا گیا سی بابل دے ارکیٹیکچر ارت دی وڈی شانی اے 'تے ایدا کج حصہ پرکامون میوزیم، پرلن وچ گ

گیوٹل شیرنی 5000 ور ے پرانی کہ 'ٹم پسہر دی بنی ا ک مورتی ا ے۔ عراق وچ ایہ اودوں بنی جدوں بہت 'تے لکھن دا ول بن'ے ک'ے۔ نکھنی عراق وچ ارک وچ کول پیپ وریّاں ہمراں 'تے بنیاں مورتاں کھانی سناندا ا ک نویکلا ول سی۔ ایہ ہمراں پسہر منی یا کسے ھور شے دیاں وی بنیا ھوسگیاں سن۔ رات دی رانی عراق چچ لی کوئی 3800 ور ے پرانی پسہر 'تے بنی عورت دیوی دی بنی ا ے جید ے پیریجھی ور کے دوا لے پر، ھے کہے شیر'تے الونیں ۔ گزیا دی بن 2144 – 2124 م پ ور ے پرانی اے دار دا سٹینڈرڈ، کھڑی بگری، نابیہ بلا 'تے گھ دی یانکار پرا'نے عراق دے آرٹ دیاں منیاں پرمنیاں نشانیاں نیں۔

لکہائی دا ول بنن نال پرا'نے عراقی لکہتاں وچ وی ا پنے آپ نوں دسدے نیں۔ کلکامش 17 صدی م پ وچ لکہی گئ ایدے وچ سیری 'تے اکادی دیوتاواں دیاں کہاںیاں نیں۔ اٹراھسس، اکادی ویلے دی ۱ ک لکہت ۱ ے جید ے وچ هڑ آن دی کہانی دسی گئ 1 ے۔ بابل دیاں لکہتاں وچ سب تھی من پرمن لکہت انوما الیش 1 ے جید ے وچ ایس کائنات د ے بنن دی کہانی دتی گئ 1 ے۔

يرانا مصر

ملگ بیفریتیق

پرانا مصری آرت 5000 م پ تھی لے کے 300 تک دے ویلے تک پہیلی ھوٹی مصری رھتل دی نشانی اے 'تے ابہدے وچ مہرناں، بتیاں، آرکیٹیکچر 'تے رادیاں چیزاں آندیاں نیں ۔ ایہ مصری آرت پرائیاں قبراں 'تے یانڈاری تہانواں تھی لبیا 'تے اینج ایدے وچ مرن مگروں جیون 'تے پرانی جانڈاری نہی بھان 'تے زور اے۔ ایہ آرت 3000 م پ تھی لے کے تیمی صدی تک 'تے اچیچے دوسرے 'تے تیسرے نبرویلے وچ بنیا۔ 3000 ورے دے لمے ویلے وچ ایدا 'تے باہر دا کوٹی اثر ناں پیا 'تے جس ودیا ول نال ایہ ٹریا 'تے بنایا گیا ات تک لخ دا ای ریا۔ ایس ویلے دا منیا آراست پیبار پکاسو مصری آرت تھی اثر لیندا اے۔

صر ا ک سکا دیس ھون باجھ ایسہے بنیاں مورتاں ٹھیک ملیاں نیے۔ مصر دیاں بتیاں وچھ سب تھ چکھیاں جائیاں جان والیاں رامسیس ،II اختاتی، ٹیفریٹیق، اوسکون ،II امہوبی ،III منگار 'تے ئتنظامون نیے۔مصری پائڈے پبہر تھ ۔ گے مق نال بعدے سن 'تے او ھے 'تے کا لے یا رنگلے نقش نے ھوڈے سن۔ لیناں وچ حام گروچ ورتن دے پائڈے مربیان، گرے نیے۔

صری مندراں, ہلام، هرماں, قبراں, 'تے هور کونهیاں نوی بنان وچ اٹ، کہ 'ئم پنهر، ریعلہ ' پنهر 'تے گینائٹ ور'تے گے۔ لگر تهوڑی هون باجی ایدا ورتن تهوڑا اے۔ خوفودا اهرام، ابوالہول، گرنا ک، لکسر، ادفود ے مندر ایدے وڈے امہارن نیں۔ صری لکھتاں 'تے مورتاں بنان لئی پیپائرس ورتد ے سن۔ اید ا ک بوٹے توں بنایا جاندا سی۔ ایدیاں نشانیاں صرد ے سکے موسم وچ رہ گیا هور کلاسیکی دنیا وچ وی ایدا ورتن سی پر پر کتے هور ناں رهیاں۔

پرانا يونان

پرانا یونانی آرت بتیاں، آرکیڈیکچر، پانڈ ے 'تے مورناں وچ دسد اے 'تے ایس 'نے یورپ 'تے ایشیاء وچ پاکستان تک ا پنے رنگ چھڈ ے نیے یونانی پانڈ ے وکھریاں ویلیاں وچ وکھریاں وہ 'ن 'تے نمویاں وچ بعد ے سن۔ پانڈ ے جناں وچ ربیان 'تے پلیناں 'تے حام زندگی دیاں مورناں بنیاں مونیاں سن۔ یونانی آرکیڈیکچر اپنی شان، سادکی 'تے سوھنپ وچ اپنی امہارن آپ ا ے۔ پرکامون، پارتھینن، ھیفسٹس دا مندر ویکھن والیاں تھانوان نیے۔ مائل دی وینس، سیموتھریس دی نائیگے، یونانی بتیاں دیاں ودیا امہارن نیے۔

نكهن الشياء

تکھنی ایشاء وج آرت دی رہت ھزپہ رھتل تھی تردی ھوٹی اج دے ویلے تک اردی اے۔ بانڈے بنتاں آرکینیکچر، مہراں جہان 'تے ھاتھی بلا 'تے سواستیکا بنے ھوٹے سن، 'تے منی دے وڈے مربباناں 'تے پانڈیاں 'تے مہراں جہان 'تے ھاتھی بلا 'تے سواستیکا بنے ھوٹے سن، 'تے منی دے وڈے مربباناں 'تے پانڈیاں 'تے مہرتاں اوس ویلے دے آرت دا وکھالا نیں۔بت بنانا ھندو جین 'تے بلاھ مت دی رہت رئی اے اجنتا دے 'ارپرانی ھندستانی بی دی اک ودیا تھان اے۔ ھندو ھزاراں وریاں تھی ا پنے دیوی دیوتاواں وشنوشیوا ،لکشمی ،گنیش ،ھنومان ،اندرا،رام 'تے سرسوتی دیاں مہرتاں 'تے بتیاں بنا کے مندراں 'تے آران وج رکھدے آئے نیے۔ اتلے بخاب وج گننہارہ بدھ مت دے ارکینیکچر دی وڈی تھاں سی۔ ایہ بتیاں بدھ 'تے اود ے جیون دے دوا لے نیں 'تے ویلے نال لیناں دے بنان وج تبدیلیاں آئیآں 'تے یونانی رنگ وی دسدا اے۔ مغل راج ویلے ایرانی رنگ مہراں وج دسدا اے۔ مغل راج ویلے ایرانی رنگ مہراں وج دسدا اے۔ کانگرہ راجپوت 'تے بخاب مہرتاں بنان دے مغلہ ن مگروں وکھرے سکول سن۔ مہرتاں دے ول نوی انگرزاں 'نے آ کے اپنا رنگ وی چازیا۔ قطب مینار قطبادین ایبک دی جت 'تے دلی وج بنایا گا انگرتاں 'نے آ کے اپنا رنگ وی چازیا۔ قطب مینار قطبادین ایبک دی جت 'تے دلی وج بنایا گا هندستان دی بہرتان بندا اے۔ ناج علی بادشاھی مسجد، شاک 'مار باغ، شاھی قلعہ مغل آرکینیکچر دے کج شان نیں۔

اسلەمى خطاطى

اسلامی خطاطی : یه ایک فن __. جو لکهنے صب تعاق رکہتا __ بالخصوص عربی حروف، خوبصورت انداز میں لکھنے کا فن۔ [1] اس فن کو اسلام صب جوڑدیاگیا، اس کی وجہ عربی زبان میں یه فن مقبول هوتا __ اسلامی سماج میں قرآن کی اهمیت اور اس کیحربر اورحفظ، اس فن کوفروغ هوئے میں کامیابی مئی۔ [2]

يه فن عربی زبان هی ميں نہيں بلگ، فارسی، ترکی، اردو، آذری زبانچی ميں بهی حام 📤۔

خطاطی، جیثیت اسلامی فن، کافی سراهی گئے۔ مذهب اسلام کے مانے والے دنیا کے ختلف ہالک میں ہیں، اور ختلف زبانیں ہو اتے ہیں۔ یہ فن، مسلمانی کی ختلف زبانیں کوجوڑنے کا کام کیا ہے۔ عربی، فارسی، اردو، سننہی، آذیری، ترکی و نیرہ زبانیں میں بہی یہ فن مقبول ہوا۔ قرآن کی گابت میں یہ فن بہت ہی کار آمد رہا۔ چہاپہ مشین ایجاد ہونے سے پہلے، کاب حضرات ہی ان زبانیں میں گابت اور اشاعتی کا بیڑا انہایا۔ عثمانیہ دور میں 'دیوانی' خط عروج میں آیا۔ دیوانی خط کا ایک روپ 'جلی دیوانی' یا 'دیوانی الجالی' ہے۔ رفتہ رفتہ، 'رقع' خط کا ارتقاء ہوا۔

اشياء خطاطى[ترميم]

رواجی طور پر خطاطی گے ل_یے، قلم، دوات اور رنگ۔ اھم ھیں۔

۔ قلم : خطاطی کے ل_ے خصوص قلم بنانے جاتے ھیں۔ "رو" یا "بانی" یا "بمبو" کے قلم مشہور ھیں۔ قلم کی نوک، حرفوں کی چوڑائی کے مطابق بنانے جاتے ھیں۔ حروف جتے چوڑے، قلم کی نوک اتنی چوڑی۔

• دوات : دوات، شئ، اور همه قسم ﴿ كَي رِدْكَ بِهِي استعمال هُوْتَي هِيــ

خطاطی سکہا'نے گے کئی مراگز بھی ھیں۔ شہر حیدرآباد نکن میں، اردو اکیڈمی، انجمن ترقی اردو، حاہد حلی حان ٹرسٹ، آج بھی خطاطی میں ٹریڈنگ دے رہے ھیں۔

مساجد اور خطاطی[ترمیم]

اسل^می "مسجد خطاطی" یہ بھی اسی فن کا ایک جز گے۔ مسجدوں کی، میناروں کی تعمیرات میں اس فن کو دیکھا جاسگا گے۔ مساجد میں قرآنی آیات، میناروں پر گنبدوں پر، اندرون گنبد پر قرآنی کمات کا لکھا جانا فن تعمیر–فن خطاطی کا ایک حرکب گے۔

عبارت بهم الله الرحمن الرحيم. اور الله – همد صلى الله حليه و آله وسلم . مساجد ميں لكهنا ايث حام رسم = ان = علم على علم على علم على الله على علم على الله على ع

عربی زبان

عربی (العربیة al-'arabīyah یا عربی الغة عربیة iarabī). سامی زبانی میں سب سے بڑی ہے اور حبرانی اور آرامی زبانی سے بہت ملت ہے۔ جدید عربی کلاسیکی عربی زبان فصیح عربی یا اللغة العربیة الفصحی) کی تھوڑی سی بدلی ھوٹی شکل ہے۔ فصیح عربی قدیم زمانے سے هی بہت ترقی یافته شکل میں تھی اور قرآن کی زبان ھوٹے کی وجه سے زبدہ ہے۔ فصیح عربی اور بو لے جانے والی عربی میں بہت فرق نہیں بلکہ ایسے هی ہے جیسے بو لے جانے والی اردو اور ادبی اردو میں فرق ہے۔ عربی زبان نے اسلام کی ترقی کی وجه سے مسلمانی کی دوسری زبانی مثلہ اردو، فارسی، ترکی و نیرہ پر بڑا اثر ذالہ ^ ہے اور ان زبانی میں عربی کے 'بے شار الفاظ موجود ھیں۔ عربی کو مسلمانی کی مذھی زبان کی حیثیت حاصل ہے اور تمام دییا کے مسلمان قرآن پڑہنے کی وجه سے عربی حروف اور الفاظ سے مانوس ھیں۔ عربی کے کئ لہجے مسلمان قرآن پڑہنے کی وجه سے عربی حروف اور الفاظ سے مانوس ھیں۔ عربی کے کئ لہجے میں بو لانے ایک دوسرے کی بات بخوبی سمجھ سکتے ھیں اور لہجے کے حلاوہ فرق نسبتاً معمولی والے ایک دوسرے کی بات بخوبی سمجھ سکتے ھیں اور لہجے کے حلاوہ فرق نسبتاً معمولی ہے۔ یہ دائیں سے بائیں لکھی جاتی ہے اور اس میں ہمزہ سمیت وی حروف تجی ھیں جنیں حروف

language) (Arabic 🍱 ا بجد کها جاتا

ھروف ہجی

حروف تہبی سے سراد وہ حل^متیں ھیں جہیں لکھنے کے لیے استعمال گیا جاتا ہے۔ اکثر زبانوں میں یہ ختلف تصاویر کی صورت میں بھی استعمال کے جاتے ھیں۔ بعض ماھرنِ لسائیات کے خیال میں سب سے پہلے سامی النسل یا فنیقی لکوں 'نے حروف کو استعمال گیا۔ بعد میں عربی کی شکل میں حروف 'نے وہ شکل پائی جو اردو میں استعمال ھوتے ھیں۔ بعض ماھرن ان کی ابتداء کو قدیم نصر سے جوڑتے ھیں۔ اردو میں جو حروف استعمال ھوتے ھیں وہ عربی سے لیے کئے ھیں۔ جہیں حروف ا بجد بھی کھا جاتا گے۔ ان کی برانی عربی ترتیب چھ یوں ھی ھے۔ ا بجد بہوز حطی کمن سعفص قرشت 'نخذ ضظغ۔ علی حروف ا بجد بھی کہتے ھیں۔ حلم جفر میں ان کے ساتھ چھ احداد کو بھی منسلے گیا جاتا ہے۔ جو چھ یوں ھیں۔

اس طریقہ سے اگر ایم اللہ الرحمٰن الرحیم کے احداد شار کے جائیں تو786 بنتے ہیں۔ بعض لہل حلم ہمزہ (ء) کوبھی ایک الگ حف ما سے ہیں۔ اس حساب سے پہر عربی کے اسیس حوف ہوت ہیں۔ اردو زبان میں عربی کے ان حوف کے حلہوہ حزید حوف استعمال ہوتے ہیں۔ اردو میں همزہ سمیت کل 37 حوف ہیں۔ اس کے حلہوہ پچھ آوازی حوف کے مجموع سے بھی ظاہر کی جاتی ہیں مثلہ کھا بھ و بیو۔ اردو میں فن تاریخ کوئی کی صنف موجود ہے جس میں اشعار یا ایک مصرع سے کسی واقعہ کی تاریخ برامد کی جاتی ہے۔ اردو میں حوف کے احداد حوف ا بجد جیسے ہی ہیں۔ اضافی حوف کے لے بھی انہی سے مدد لی جاتی ہے۔ احداد ایا کے برایر اور اے گے احداد ایا کے برایر شار کے جاتے ہیں۔